

Sygn. akt *I 1 C 1325/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Hanna Cholcha

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.**

przeciwko **J. J.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego J. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 1.901,66 zł (jeden tysiąc dziewięćset jeden 66/100 złotych) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym – od kwoty 903,73 zł od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego J. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 51,92 zł (pięćdziesiąt jeden 92/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. J. kwoty 1.901,66 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 903,73 zł od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 14 sierpnia 2001 r. udzielił pozwanemu kredytu w zakresie umowy o kartę kredytową nr (...). Powód nadto wskazał, że pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłaty, jednak pomimo wezwań i monitów nie wywiązał się z obowiązku spłaty należności. Powód wyjaśnił, że dochodzi kwoty objętej pozwem na podstawie wyciągu z Ksiąg Banku dnia 30 listopada 2014 r., na którą składają się następujące należności: należność główna w kwocie 903,73 zł, odsetki za okres od dnia 14 sierpnia 2001 r. do dnia wystawienia wyciągu w kwocie 982,93 zł, koszty, opłaty i prowizje w kwocie 15,00 zł.

(pozew – k. 2-5)

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 24 marca 2015 r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

(zarządzenie – k. 71)

W dniu 27 marca 2015 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni, w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 660/15, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty – k. 73)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany J. J. wniósł sprzeciw, którym zaskarżył wydany nakaz zapłaty w całości. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że obowiązkiem powoda było wystawienie i skuteczne doręczenie pozwanemu

wezwania do zapłaty przedmiotowego kredytu. Pozwany zarzucił, iż powód w/w wezwanie do zapłaty kierował na nieaktualny adres zamieszkania pozwanego, mimo że od stycznia 2005 r. był w posiadaniu aktualnego adresu zamieszkania pozwanego, na który wysyłał wyciągi z rachunku karty oraz inną korespondencję (oferty, reklamy).

(sprzeciw – k. 76-79)

Powód w piśmie procesowym z dnia 24 czerwca 2015 r. wskazał, że pozwany potwierdził, iż otrzymał wyciąg z rachunku karty, a zatem posiadał wiedzę o istnieniu zadłużenia. Zdaniem powoda skoro pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia w wymaganym czasie, to mógł się liczyć z tym, że bank skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego.

(pismo procesowe powoda – k. 91-92v.)

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 3 sierpnia 2015 r. zaprzeczył, aby w sprzeciwie od nakazu zapłaty uznał roszczenie powoda. Pozwany zaznaczył, iż potwierdza jedynie fakt istnienia umowy, o której mowa w pozwie. Pozwany wskazał również, iż wyciąg z rachunku karty ma jedynie charakter informacyjny i nie stanowi wezwania do zapłaty całości zadłużenia. Pozwany podniósł również, że dokonana przez powoda korekta wielkości zadłużenia świadczy o tym, że pozwany dokonywał sukcesywnych wpłat na rachunek karty.

(pismo procesowe pozwanego – k. 97)

Powód w piśmie procesowym z dnia 7 września 2015 r., w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu z dnia 20 sierpnia 2015 r., oświadczył, iż pozwany nie dokonał żadnej wpłaty od dnia 27 listopada 2014 r., zaś ostatnia wpłata pozwanego miała miejsce jeszcze przed skierowaniem pozwu do sądu.

(pismo procesowe powoda – k. 115)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lipca 2001 r. pomiędzy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. a J. J. doszło do zawarcia umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej V. C. nr (...).

okoliczność bezsporna

J. J. otrzymał od banku wysłane w dniach 20 listopada 2008 r., 21 stycznia 2010 r. i 20 stycznia 2011 r., na adres: G., ul. (...). S. 1I/3, wyciągi z rachunku karty V. C.. Każdy z tych wyciągów wskazywał na zadłużenie – odpowiednio - w kwocie: 1.520,08 zł, 1.517,57 zł, 1.614,24 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto wyciągi z rachunku karty – k. 81, 82, 83

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., pismem z dnia 21 lutego 2013 r., wysłanym na adres – G., ul. (...), wezwał J. J. do uregulowania zadłużenia wynikającego z umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej V. C. nr (...) zawartej w dniu 18 lipca 2001 r., w łącznej kwocie 2.189,04 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 60, niepodjęta przesyłka zawierająca wezwanie do zapłaty – k. 61-61v.

W dniu 30 listopada 2014 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg banku, stwierdzający zadłużenie J. J. z umowy kredytu z dnia 14 sierpnia 2001 r. W wyciągu wskazano, że na dzień wystawienia tego dokumentu zadłużenie J. J. wynosi w sumie 1.901,66 zł. Na kwotę zadłużenia składają się: należność główna w kwocie 903,73 zł, odsetki umowne za okres od dnia 14 sierpnia 2001 r. do dnia wystawienia wyciągu w kwocie 982,93 zł oraz opłaty i prowizje w kwocie 15,00 zł. W wyciągu ponadto wskazano, że od kwoty 903,73 zł od dnia następującego po dniu wystawienia wyciągu będą liczone dalsze odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

okoliczność bezsporna, a nadto wyciąg z ksiąg banku – k. 59, historia operacji – k. 10-28, tabela opłat i prowizji – k. 58

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że strony łączyła umowa o przyznanie limitu kredytowego i karty kredytowej. Pozwany w zasadzie nie zakwestionował ani zasadności, ani wysokości żądania powoda. Głównym, i w zasadzie jedynym, zarzutem pozwanego było to, iż wezwanie do zapłaty zadłużenia dochodzonego w niniejszym procesie nie zostało wysłane na aktualny adres zamieszkania pozwanego, tj. G., ul. (...). S. 1I/3, w którego posiadaniu był powód, lecz na nieaktualny adres: G., ul. (...).

W ocenie Sądu powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Wymaga podkreślenia, że umowa o przyznanie limitu kredytowego i karty kredytowej de facto stanowi umowę kredytu. Zgodnie z art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe - przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, iż wezwanie do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem zostało wysłane na nieaktualny adres zamieszkania pozwanego, należy uznać za zasadny, jednakże nie mający wpływu na zasadność żądania powoda. Należy wskazać, iż pozwany, pomimo nie otrzymania w/w wezwania do zapłaty, miał wiedzę o powstałym zadłużeniu z karty kredytowej V. C. nr (...), chociażby z wyciągów z rachunku karty wysyłanych przez powodowy bank na aktualny adres zamieszkania pozwanego. W tej sytuacji brak skutecznego doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem pozostawał bez znaczenia dla oceny zasadności żądania powoda.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że pozwany nie zakwestionował zasadności, jak i wysokości żądania powoda, natomiast z przedstawionych przez powoda dokumentów w postaci wyciągu z rachunku karty i wyciągu z ksiąg rachunkowych banku jednoznacznie wynika zarówno wysokość jak i podstawa dochodzonego od pozwanego roszczenia.

Wobec powyższego Sąd w pkt I wyroku, na podstawie art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c., orzekł zgodnie z żądaniem pozwu i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.901,66 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 903,73 zł od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą. Na zasądzoną kwotę 51,92 zł składają się: uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz poniesiona przez powoda opłata notarialna w kwocie 4,92 zł.